

The Jewish people are only the first fruits of a much greater harvest—the salvation of all the nations.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Ki Tavo (כי תבוא | When you come in)
- Torah: Deuteronomy 26:1-29:8
- Haftarah: Isaiah 60:1-22
- Gospel: Luke 23:26-56

God's First Fruits

Clement the disciple of Peter spoke of the Jewish people as God's first fruits. Just as the farmer presented the first fruit of his harvest to the LORD, the Jewish people are the first fruit from among the nations.

In the days of the Temple, the farmers in Israel were obligated to donate an annual tithe to Levites, then take a second tithe for festival expenses and to share with the poor. In addition to the tithes, the farmers of Israel were to offer the first fruits of their produce.

You shall take some of the first of all the produce of the ground which you bring in from your land that the LORD your God gives you, and you shall put it in a basket and go to the place where the LORD your God chooses to establish His name. (Deuteronomy 26:2)

The principle of offering first fruits means that when God prospers us, we are to show our gratitude by returning a portion to Him in the form of charitable gifts for the poor and financial support for those who do the work of the kingdom.

When writing to the Corinthians, Clement quoted a passage from Deuteronomy to demonstrate how God had divided the nations of humanity but chosen Israel as His own portion. He went on to quote an unknown source that speaks of God taking Israel out of the nations like a farmer taking the first fruits from his threshing floor. Just as the first fruits are set aside from the rest of the crop to be a holy gift to the LORD, so too Israel is set apart from the other nations to be God's holy people:

"When the Most High divided the nations ... His people Jacob became the portion of the LORD, and Israel the lot of His inheritance" (Deuteronomy 32:8-9). And in another place [it is said], "Behold, the LORD takes for Himself a nation out of the midst of the nations, just as a man takes the first fruits of his threshing floor, and from that nation shall come forth the most holy." (1 Clement 29:1-3)

Het Joodse volk is slechts de eerste vrucht van een veel grotere oogst - de redding van alle volkeren.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Ki Tavo (כי תבוא | Wanneer u komt)
- Torah: Deuteronomium 26:1-29:8
- Haftarah: Jesaja 60:1-22
- Evangelie: Lucas 23:26-56

Gods Eerste Vruchten

Clemens, de leerling van Petrus, sprak van het Joodse volk als Gods eerste vruchten. Net zoals de boer de eerste vrucht van zijn oogst aan de HEER presenteerde, is het Joodse volk de eerste vrucht uit de volken.

In de dagen van de Tempel, waren de boeren in Israël verplicht om jaarlijks een tiende aan de Levieten te schenken, vervolgens om een tweede tiende te nemen voor feestkosten en om met de armen te delen. In aanvulling op de tienden, moesten de boeren van Israël van hun opbrengst de eerste vruchten aanbieden.

nemen zul je iets van het prille begin van alle vrucht van de –rode – grond die je binnenbrengt van je land dat de Ene, je God, je geeft, en dat leggen in de schaal; en gaan zul je naar het oord dat de Ene, je God, zal uitkiezen om daar zijn naam te laten wonen. (Deuteronomium 26:2, Naardense)

Het principe van de eerste vruchten aanbieden betekent dat wanneer God ons voorspoedig maakt, wij onze dankbaarheid moeten tonen door een deel ervan aan Hem terug te geven in de vorm van charitatieve giften voor de armen en financiële steun voor diegenen die het werk van het koninkrijk doen.

Bij het schrijven aan de Korintiërs, citeerde Clemens een passage uit Deuteronomium om aan te tonen hoe God de volken van de mensheid had verdeeld, maar Israël als Zijn eigen deel had uitgekozen. Hij ging verder met een onbekende bron te citeren die spreekt van God die Israël uit de volken neemt zoals een boer de eerste vruchten van zijn dorsvloer. Net als de eerste vruchten afgezonderd worden van de rest van de oogst tot een heilig geschenk aan de HEERE, zo is ook Israël afgezonderd van de andere volken om Gods heilig volk te zijn:

"Toen de Allerhoogste de volkeren verdeelde... werd Zijn volk Jakob het deel van de HEER, en Israël de portie van Zijn erfenis" (Deuteronomium 32:8-9). En op een andere plaats [wordt gezegd]: "Zie, de HERE neemt voor Zichzelf een volk uit het midden van de volken, net zoals een man de eerste vruchten van zijn dorsvloer neemt, en uit die natie zal de allerheiligste komen." (1 Clemens 29:1-3)

We do not know where Clement found the verse about God taking Israel like "a man takes the first fruits," but it is a beautiful image. From the midst of Israel comes "the most holy," which might be a prophecy regarding the Messiah. Clement uses the verse about Israel's elect status to encourage the Gentile believers in Corinth. "God has made us partakers in the blessings of His elect" (1 Clement 29:1), he tells them, and he says, "Seeing, therefore, that we are the portion of the Holy One, let us do all those things which pertain to holiness" (1 Clement 30:1).

These comments are in keeping with the rest of Deuteronomy 26. After discussing the obligations of first fruits and tithes, Deuteronomy 26 encourages the Israelites to keep the Torah and walk in God's ways because of their exalted status as the people of God. God has set Israel above the other nations "for praise, fame and honor." In other words, we should be proud of being part of the people of God:

The LORD has today declared you to be His people, a treasured possession, as He promised you, and that you should keep all His commandments; and that He will set you high above all nations which He has made, for praise, fame, and honor; and that you shall be a consecrated people to the LORD your God, as He has spoken. (Deuteronomy 26:18-19)

We weten niet waar Clemens het vers vond over God die Israël neemt zoals "een man de eerste vruchten neemt," maar het is een mooi beeld. Uit het midden van Israël komt "de allerheiligste", dat een profetie over de Messias zou kunnen zijn. Clemens maakt gebruik van het vers over Israëls uitverkorenen status om de Joodse gelovigen in Korinthe aan te moedigen. "God heeft ons deelgenoten gemaakt in de zegeningen van Zijn uitverkorenen" (1 Clemens 29:1), vertelt hij hen, en hij zegt: "Ziende dat we het deel van de Heilige zijn, laten we daarom al die dingen doen die op heiligheid betrekking hebben" (1 Clement 30:1).

Deze opmerkingen zijn in overeenstemming met de rest van Deuteronomium 26. Na het bespreken van de verplichtingen van de eerste vruchten en tienden, moedigt Deuteronomium 26 de Israëlieten aan om de Torah te bewaren en in Gods wegen te wandelen vanwege hun verheven status als het volk van God. God heeft Israël boven de andere volkeren gesteld "tot lof, roem en eer." Met andere woorden, we moeten er trots op zijn om een deel van het volk van God te zijn:

De Ene heeft jou heden doen zeggen dat je voor hem zult wezen een uitgezochte gemeente, zoals hij tot je heeft gesproken; dat je al zijn geboden zult bewaken. En hij zal je een plaats geven, hoog-verheven boven alle volkeren die hij heeft gemaakt, als loflied, goedge-naam en sieraad, en jij zult wezen een gemeenschap die heilig is voor de Ene, je God, zoals hij heeft gesproken. (Deuteronomium 26:18-19, Naardense)